

ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Коновалова К. Г., магістрант

*Науковий керівник: Клепікова О. В., старший викладач
Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ*

В сучасних умовах господарювання оцінювання фінансового стану підприємства дає змогу своєчасно виявити недоліки у фінансовій діяльності, провести критичний аналіз фінансових результатів діяльності та знайти способи поліпшення фінансового стану підприємства, тому воно має велике значення як для власників підприємства, так і для інших учасників економічних відносин.

Підходи до оцінювання фінансового стану та окремих його сторін висвітлюються в роботах Ковальова В. В., Поддєрьогіна О. М., Савицької Г. В., Шеремета А. Д. та інших. Разом з тим, існуюче забезпечення оцінювання фінансового стану підприємства не є досконалим та потребує систематизації його методичних основ.

В економічній літературі висвітлюються різні погляди на узагальнення методів оцінювання фінансового стану.

Так, Кальна Т. А. [1, с. 15] виокремлює горизонтальний аналіз, вертикальний аналіз, трендовий аналіз, аналіз відносних показників, порівняльний аналіз, факторний аналіз. Вказані методи оцінювання є традиційними методами, які засновані на аналізі балансу підприємства та широко застосовуються на практиці. Однак, даний перелік методів не є повним.

Попова С. П. та Пилипенко А. В. [2, с. 27] виділяють методи, які можна розподілити на:

- методи, засновані на аналізі балансу підприємства;
- евристичні методи, що засновані на неформальних, інтуїтивних підходах та узагальненні досвіду розв'язання аналогічних завдань та методи експертних оцінок;
- економіко-математичні методи.

При цьому автори докладно розглядають лише характеристики методів, заснованих на аналізі балансу підприємства, а особливостям евристичних та економіко-математичних методів увага не приділяється.

На наш погляд, вдала спроба узагальнення методичних підходів щодо оцінювання фінансового стану із визначенням їх суттєвих характеристик зроблена Захаровою Н. Ю. [3, с. 132]:

- метод фінансових коефіцієнтів, що передбачає розрахунок показників платоспроможності, ліквідності, фінансової стійкості, рентабельності, майнового стану та ділової активності;

- оцінювання з використанням абсолютних показників, яке може бути застосоване для оцінювання окремих сторін фінансового стану;

- рейтингове оцінювання, що полягає у класифікації підприємств за певними ознаками, виходячи з фактичного рівня показників фінансового стану і рейтингу кожного показника;

- бальне оцінювання, що полягає в проведенні аналізу фінансових коефіцієнтів шляхом порівняння отриманих значень із нормативними величинами і отриманні узагальнюючого показника, вираженого в балах;

- матричне оцінювання, що базується на перетворенні сукупності показників в матрицю стандартизованих коефіцієнтів;

- інтегральне оцінювання, результатом якого є інтегральний показник, отриманий на основі застосування різноманітних методичних підходів;

- дискримінантні моделі, які дозволяють визначити вірогідність настання банкрутства на основі розробки й використання інтегральної моделі аналізу фінансового стану підприємства.

Проведений аналіз, дозволив визначити, що існуючі методичні підходи щодо оцінювання фінансового стану мають певні недоліки: надмірна кількість показників оцінювання; неоднозначність їх визначення та повторення у різних групах показників; відсутність нормативних значень фінансових показників, що враховують галузеві особливості функціонування підприємств; недостатня адаптація до умов української економіки. Це ускладнює оцінювання фінансового стану та ідентифікацію його результатів. Тому, на нашу думку, проводити оцінювання треба, комбінуючи відомі методичні підходи, що дозволить нівелювати їх недоліки та створити передумови для отримання, якомога, найбільш об'єктивних результатів.

Література.

1. Кальна Т. А. Прийоми фінансового аналізу: переваги та недоліки / Т. А. Кальна // Економічний аналіз. – 2014. – Т. 15(2). – С. 13–18.
2. Попова С. П. Методи оцінки та шляхи стабілізації фінансового

стану підприємства / С. П. Попова, А. В. Пилипенко // Наукові записки. – 2016. – Вип. 20. – С. 25–35.

3. Захарова Н. Ю. Методичні підходи щодо оцінки фінансового стану підприємства / Н. Ю. Захарова // Збірник наукових праць ТДАУ (економічні науки). – 2013. – № 2. – С. 128–133.

ПУТИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ФИНАНСОВЫХ РЕСУРСОВ СТРАХОВЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

Конюшок О. Ю., магистрант

Научный руководитель: Карпицкая М. Е., к. э. н., доцент

*УО «Гродненский государственный университет имени Я. Купалы»,
г. Гродно, Республика Беларусь*

Поддержание способности каждого страховщика, действующего на рынке, своевременно и в полном объеме выполнять взятые на себя обязательства в течение длительного периода, является неременным условием для укрепления доверия населения и хозяйствующих субъектов к данному механизму возмещения случайного ущерба. Данная способность достигается путем рационального использования финансовых ресурсов страховых компаний [3, с. 10-11].

В связи с этим необходимо рассмотреть пути совершенствования финансовых ресурсов страховых организаций в Республике Беларусь.

Для начала хотелось бы отметить, что значительный объём финансовых ресурсов страховые компании развитых стран привлекают путем инвестирования. Характерной чертой развития рынка страхования является рост накопленного капитала страховыми компаниями, который и превращает компании экономически развитых стран в крупные инвестиционные институты, играющие важную роль на финансовом рынке. В развитых странах установлены нормы размещения активов, минимальные и максимальные квоты, перечень активов, покрывающих страховые резервы. Нормы регламентируются в зависимости от состояния экономики, национальных традиций. Направление инвестирования установлены отдельно по страхованию жизни и иным видам страхования и либо отдельно по каждому виду. Ключевыми принципами, характеризующими процесс инвестиций, являются соответствие валюты, диверсификация, локализация.

Инвестирование финансовых ресурсов страховыми компаниями